отвърнати медени влага,
да са слъя да тлага...
Ето любовь каквое:
Ни добро е ни зло е.
Една сладость утровна,
Една лудость свѣтовна.
1883.

Дребнушки.

I

9 Ти си ангелъ, ти си цвѣте
Голъ трендафилъ ти си майски;
Ти си златенъ ключъ на небето;
Ти си пресенъ изворъ райски.

II

10 Жена не си, ти комета си;
Не си злополукъ, тихъ смиракъ си;
Ти си слънце на деня,
Ти си мѣсецъ на нощьта,
Ти звѣзди на любовьта.

III

11 Ти си бѣла, бѣличка, —
Бѣло пиле и агничка;
Бѣло носимъ, бѣло кичимъ,
Бѣло снѣжинъ бѣлъ цвѣтъ
Честитъ който за обикне
Ти когото очаровишъ.

IV

12 Ахъ, когато ти запѣешъ,
Запалявашъ ми сърдцето;
А кога са ти засмѣешъ,
Засмива са и небето;
Цвѣте цъвва по полета,
Трепва радостна земята.

V

13 Що свѣтъ теглилъ азъ ребя,
и що има още да тегля;
На връзъ мене всички вѣкове;
За тебе ня сички хилъ катъ,
Но горчина твойта сила
Все пакъ ти ми си най мила;
Не си ли мя ти вгудила.

VI

14 Знаешь ли тази пеперуда
Дето въвърка и са въвърта
Връзъ пламакътъ като лу
На крилятѣ си опърля;
Тъжно ли пакъ въ вѣнѣтъ жива
Тъй е онзи дѣт обича.
Тъй горѣ азъ и страдая,
Тъй са въртя и са тая
Да са махна отъ тозъ огънь;
ахъ не могъ, за немогъ.
1882.

15 Гатанки

Токо подъ моръ срон
А гривненъ високо,
По нѣкога валяни
И тече ми на порой
Тръгни не ще-лѣрна
Отъ перната посхоза

II

16 Уста имамъ голѣми
Кости, меса погледъ цар
А подиръ ги повръщамъ
пакъ тъй здрави и цѣли.
никне;

III

17 Гробъ свѣтъ катъ свѣтъ
затворенъ
Мъртви въ мене са не
прѣсватъ;
Щото свѣтъ на двѣ
растворенъ
И мъртвацитѣ възкрѣсъ-
ватъ.
1882

СКИ АРХИВ